

[Arne Bjerregaard]

vi selvfølgelig for lovforslaget med det af os stillede ændringsforslag.

Flygaard (DR):

Retsforbundet kan ikke stemme for det kommunistiske ændringsforslag ud fra den betragtning, at det ikke fuldt ud stiller den pågældende i samme situation, som hvis ekspropriation ikke var blevet foretaget.

Vi kan ud over vort eget ændringsforslag, ændringsforslag nr. 2, anbefale at stemme for ændringsforslag nr. 3. Vi synes, at det er en konsekvens, men jeg gør opmærksom på, at vi ikke vil stemme for loven som helhed, medmindre vi får vort ændringsforslag vedtaget.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Hr. Bernhard Baunsgaard stillede mig et direkte spørgsmål. Jeg vil gerne sige, at det er ikke skattemyndighederne, der har noget at gøre med ekspropriationernes størrelse, og jeg går ud fra, at de myndigheder, der har med ekspropriationernes størrelse at gøre, følger den almindelige regel, at de fastsætter erstatningerne til det, ejendommene er værd i handel og vandel. Det gjorde de efter gældende lov. Det gør de også efter kommende lov.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja, hvis jeg har brugt udtrykket skattemyndighederne, har jeg skam brugt et forkert udtryk. Jeg mener, at jeg sagde, at lokale myndigheder bliver instrueret om, at der for fremtiden ikke skal betales skat af erstatningen, og jeg går da ud fra, at de skal kende landets love, når de skal virke efter dem. Medmindre ministeren dementerer, at dette er tilfældet, går jeg ud fra, at selvfølgelig skal disse myndigheder også kende landets love.

Jens Peter Jensen (V):

Det er jo en alvorlig ting, når folketingsrådet diskuterer lovgivning med tilbagevirkende kraft, og jeg vil lige anføre den betragtning, at med hensyn til det lovforslag, der her er til behandling, vil den eneste logiske begrundelse for at give det tilbagevirkende kraft være, at man går så langt tilbage, at det er

den lov, der nu ændres, der faktisk bringes ud af kraft. Alle de andre mellem-løsninger har ingen logisk forklaring og vil – uanset hvilken af dem der bringes i anvendelse – hvis de fik flertal, bringe tinget i en vanskelig situation. Tinget ville ikke kunne opfylde de formål, man har med hensyn til retfærdighedskrav.

Derfor vil jeg anbefale, at man, sådan som det nu ligger, stemmer for, at lovforslaget gennemføres med virkning fra fremsættelsesdatoen. Jeg gør det også ud fra den betragtning, at det høje ting igen kan komme til at skulle tage stilling til et spørgsmål om tilbagevirkende kraft i lovgivningen, og så tror jeg, det er bedst, at vi har, om jeg må sige det jævnt, ren halm i træskoene, at vi holder en linje, uanset om det betyder en gunstig eller en ugunstig stilling for borgeren. Jeg tror, det er væsentligt, at tinget holder fast ved, at man har den linje, og jeg er godt tilfreds med, hvis tinget her kan vedtage, at loven gælder fra fremsættelsesdatoen, for jeg skal love jer for, at vi møder problemet på et senere tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Man kan jo godt sige, at det, hr. Jens Peter Jensen siger, lyder meget fornuftigt i alle mulige andre tilfælde, men jeg vil gerne spørge hr. Jens Peter Jensen, om han også mener, det vil være uretfærdigt over for alle de mennesker, som bl. a. flere af venstres folketingsmedlemmer har stillet i udsigt at de ville hjælpe, bl. a. i Surløkkensagen. Forholdet er jo det, at en masse venstrefolketingsmedlemmer både i aviser og andre steder har påstået, at de ville gøre alt, hvad de kunne, for at hjælpe den pågældende familie. O. k., nu er det måske forkert at pille en enkelt sag ud, men jeg synes ikke, der ville være noget som helst uretfærdigt i, når hr. Jens Peter Jensens partifæller har stillet noget sådant i udsigt, at det også blev gjort.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Jensen (V):

Det, venstres folketingsmedlemmer har stillet i udsigt, er, at et princip, der ikke virker rimeligt, kan blive ændret. Det vil nemlig heller ikke være retfærdigt, hvis man handle-